

Uzupełnij tabelę sięgając do informacji zawartych w podręczniku oraz Piśmie Świętym

Wartość	Definicja	Przykład biblijny	Cechy człowieka posiadającego tę wartość	Znaczenie w codziennym życiu
Wiara				
Nadzieja				
Miłość				

Grupa I

Wiara

Wiara jest najpierw osobowym przyłgnięciem człowieka do Boga; równocześnie i w sposób nierozdzielny jest ona dobrowolnym uznaniem całej prawdy, którą Bóg objawił. (KKK 150)

Dla chrześcijanina wiara w Boga jest nieodłączna od wiary w Tego, którego On posłał, „Jego umiłowanego Syna”. (KKK 151)

Dzięki wierze skłaniamy się ku Bogu, uznajemy Jego istnienie, przyjmujemy wszystko, co nam o sobie objawił, i powierzamy Mu swoje życie.

Wiara jest dyspozycją, dzięki której skłaniamy się ku Bogu, uznajemy Jego prawdę i osobowo wiążemy się z Nim. (YOUCAT 307)

Grupa II

Nadzieja

Nadzieja jest ufnym oczekiwaniem błogosławieństwa Bożego i uszczęśliwiającego oglądania Boga; jest także lękiem przed obrażeniem miłości Bożej i spowodowaniem kary. (KKK 2090)

Nadzieja budzi i podtrzymuje w nas dążenie do prawdziwego szczęścia, którym jest Bóg. Mieć nadzieję, to znaczy w każdej okoliczności życia ufać Bożym obietnicom i z pomocą Ducha Świętego cierpliwie oczekiwać na ich wypełnienie. Największą nadzieją chrześcijan jest wieczne szczęście z Bogiem.

Nadzieja jest to dyspozycja, dzięki której usilnie i wytrwale tęsknimy za tym, co jest celem naszego życia na ziemi: uwielbiać Boga i Mu służyć. Na tym polega nasze prawdziwe szczęście: znaleźć pełnię w Bogu, czyli tam, gdzie jest nasze wieczne mieszkanie. (YOUCAT 308)

Grupa III

Miłość

Miłość do Boga jest odpowiedzią na Jego miłość i wypływa z wiary oraz nadziei. Oznacza ona, że Bóg jest dla nas najważniejszy i Jemu podporządkowujemy wszystkie nasze decyzje oraz działania, a nasze relacje z ludźmi wypływają z miłości do Niego (por. KKK 2093). Miłość do Boga przejawia się w modlitwie, liturgii, życiu według Jego przykazań, ale także w miłości do każdego człowieka. Wezwanie do miłości Boga obecne jest już w Starym Testamencie: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Pan jedynie. Będziesz więc miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił”. (Pwt 6,4-5)

W Nowym Testamencie Jezus sformułował je w następujący sposób: „Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. (Mt 22,37; por. Łk 10,27)

Miłość jest dyspozycją, dzięki której, umiłowani wpierw przez Boga, potrafimy się Mu poświęcić. Dzięki niej jednoczymy się z Nim i ze względu na Niego tak bez zastrzeżeń i serdecznie akceptujemy innych, jak samych siebie. (YOUCAT 309)